

Piispa Mari Leppäsen tervehdys

”Tämä maailma on mennyt ihan sekaisin”, totesi naapurini, kun vaihdoimme postilaatikolla kuulumisia lämpimänä ja kauniina kesäiltana.

Viime aikojen uutisia seuratessa moni meistä on tuntenut samaa epätoivoa: maailma on mennyt ihan sekaisin. Vastikään julkaistu YK:n ilmastoraportti kertoo, mitä ihmisten toiminta on tehnyt ilmastolle. Maapallo kuumenee. Tuhoa aiheuttavat sääilmiöt ovat lisääntyneet. Muutokset näkyvät maalla, merissä ja ilmakehässä. Ne ovat laajoja ja nopeita. Monet myös peruuttamattomia.

Luonto ei kestä elämäntapaamme. Monet lajit katoavat meidän itsekkään elämäntapamme seurauksena. Olemmeko ymmärtäneet väärin paikkamme maailmassa?

Kriisi ei ole vain ekologinen, vaan myös hengellinen ja eksistentiaalinen. Olemme oppineet täyttämään kaipaustamme ja elämän katovaisuutta tavaroilla ja elämyksillä.

Meidän tulee pysähtyä, nähdä toisin ja rukoillen etsiä uutta suuntaa. Tarvitsemme rukousta ja yhteisöjä, jossa etsimme kestävästi tietä eteenpäin. Yhdessä keskinäisessä vapaudessa ja ahdingossa me voimme oppia tuntemaan lahjamme ja puutteemme – ja kykenemme myös muutokseen.

Kristillinen usko on voimavara, kun pyrimme yhdessä kohti kohtuullista elämäntapaa. Usko suuntaa katseemme heikoimpiin. Jumala on erityisesti siellä, missä on puutetta ja kärsimystä. Myös ilmastokriisi koskettaa eniten heitä, joiden elämä on ennestään haurasta ja joilla on kaikkein vähiten mahdollisuuksia vaikuttaa siihen. Yhdessä meidän tulee murtaa rakenteita, jotka painavat ihmistä alas.

Uudenlainen elämäntapa ei tarkoita vain luopumista. Elämän yksinkertaistaminen vahvistaa meidän yhteyttämme toisiimme ja kaikkiin luotuihin. Elämä kirkastuu, kun turhaa riisutaan pois. Silloin voimme tunnistaa kaipauksemme ja kuulla myös Jumalan äänen. Hiljaisuudessa ja yksinkertaisuudessa löydetty rauha ja vapaus taas auttavat meitä elämään hetkessä ja toimimaan rohkeasti Jumalan käsinä.

Kun tuntuu, että maailma on mennyt ihan sekaisin, tarvitsemme toivoa. Luottamusta siihen, että kaiken pimeydenkin keskellä Jumala on.

Jumalan huolenpito ulottuu koko hänen luomaansa maailmaan – niin kuin hän ei hylkää ihmistä, eikä hän hylkää myöskään maailmaansa. Silloin, kun väsymys painaa ja maailman muutos uuvuttaa, voit luottaa: Kristus on lähellä.

”Katso, minä luon uutta. Nyt se puhkeaa esiin – ettekö huomaa. Minä teen tien autiomaahan ja joet kuivuuden keskelle.” (Jes. 43:19)

Mari Leppänen, Turun arkkihiippakunnan piispa